
Νικόλαος Μ. Παγώνης

Υποπτέραρχος (Ι) εα

τ. Διευθυντής Α! Κλάδου ΓΕΑ και
Διοικητής Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας
Πρόεδρος του Διεθνούς Ιδρύματος Προαγωγής
Ευρωπαϊκών Σχέσεων "Πτέρωχοι Λώρις
Νόρσταντ και Κωνσταντίνος Δαβάκης"

Αθήνα 20 Απριλίου 1996

Ο Πτέραρχος Κωνσταντίνος Δαβάκης υπήρξε το πρότυπο των παιδικών μου χρόνων, ένα ζωντανό παράδειγμα που με ώθησε να αγαπήσω και να σταδιοδρομήσω στην Πολεμική Αεροπορία, καθώς τον έβλεπα στον Πειραιά ως Ικαρο, αφού κατοικούσαμε στην ίδια γειτονιά.

Ο Κ. Δαβάκης όπως αποτέλεσε πρότυπο για μένα, αποδείχτηκε πρότυπο γενικότερα για το Σώμα των Ελλήνων Αξιωματικών κατά την διαδρομή του στο Όπλο της Αεροπορίας, γεγονός που διαπίστωνα πολλές φορές κάτω από πολλές διαφορετικές συνθήκες.

Τα πρώτα χρόνια της σταδιοδρομίας του συμπίπτουν με το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (είναι απόφοιτος της 4ης Σειράς Σχολής Ικάρων, έτους 1937) και οι διακρίσεις έρχονται να επικυρώσουν την μακρά ηρωική παράδοση της Οικογένειας Δαβάκη (Απόγονος ηρώων 1821, υιός Μακεδονομάχου κλπ.). Ενώ υπηρετεί στη Ναυτική Αεροπορία, παράλληλα με τις Αποστολές Ναυτικής Συνεργασίας, Ανθυποβρυχιακής Έρευνας και Βομβαρδισμού εχθρικών υποβρυχίων, συμμετέχει μαζί με τον τότε Ανθυποσμηναγό Δημ. Θεοδοσιάδη εθελοντικά και σε Αποστολές Αναγνώρισης, κατά μήκος των Ελληνοαλβανικών συνόρων, πολλές δε φορές, εισέρχεται και εντός του Αλβανικού εδάφους, δίδοντας πολύτιμες πληροφορίες για τις κινήσεις του εχθρού στα Ελληνικά Στρατιωτικά Τμήματα.

Η κατάρρευση του Μετώπου τον Απρίλιο του 1941, τον βρίσκει Διοικητή Σμήνους και Αξιωματικό Επιχειρήσεων της 13ης Μοίρας Ναυτικής Συνεργασίας, όπου παρά τους συνεχείς εχθρικούς βομβαρδισμούς και πολυβολισμούς της Αττικής και ιδιαίτερα των αεροδρομίων και Λιμένων της, ηγείται Αεροπορικού Σχηματισμού πέντε αεροσκα-

φών ANSON της Μοίρας του και οδηγεί Αεροσκάφη, πληρώματα και επιβάτες, σώους στη Μέση Ανατολή για τη συνέχιση του Αγώνα εναντίον του Άξονα.

Την ίδια περίοδο, και πριν από την ανεπανάληπτη Επιχείρηση, δύο τουλάχιστον φορές με αεροσκάφος τύπου ANSON, παραπλάνησε Γερμανικά Αεροσκάφη τύπου Μέσσερσμιτ και γλύτωσε τα Λιμάνια του Πειραιά, της Πάχης Μεγάρων, της Ελευσίνας, του Κερατσινίου, του Περάματος και άλλους ζωτικούς χώρους του Λεκανοπεδίου, όπως Αεροδρόμια Ελληνικού και Ελευσίνας, από εχθρικούς βομβαρδισμούς. Αυτό βέβαια δεν σήμαινε ότι είχε άγνοια του κινδύνου γιατί γνώριζε πολύ καλά τις χαμηλότερες δυνατότητες και επιδόσεις των ANSON σε σχέση με τα Μέσσερσμιτ, αλλά η πίστη του στον Θεό και στις ικανότητές του, του έδιναν δύναμη για να κατορθώσει το ακατόρθωτο.

Και ενώ ο τότε Σμηναγός - Πιλότος αερομαχεί στην Αίγυπτο στο πλευρό των Συμμαχικών δυνάμεων, ένα τραγικό περιστατικό συνταράσσει την ζωή του. Στις 24-12-1944, οι κομμουνιστές Ελασίτες συλλαμβάνουν στο σπίτι τους στον Πειραιά, τον Μακεδονομάχο πατέρα του Γεώργιο Δαβάκη, Συνταξιούχο Σιδηροδρομικό και Πρόεδρο των Ελλήνων σιδηροδρομικών, την μητέρα του Σταυρούλα και τους δύο φοιτητές αδελφούς του Δημήτριο και Χρήστο και τους εκτελούν εν ψυχρώ στον Κοκκινόβραχο Πειραιά. Την εγκληματική και άνανδρη αυτή ενέργεια αιτιολογούν με το επαίσχυντο ψεύδος, ότι δήθεν ο σμηναγός Κ. Δαβάκης, ήλθε με το αεροσκάφος από την Αίγυπτο και βομβάρδισε τον Πειραιά !!....

Η φοβερή δολοφονία γονέων και αδελφών, που δικαιολογημένα θα τροφοδοτούσε κάθε άνθρωπο με ασίγαστο μίσος, δεν εμπόδισε τον Κων/νο Δαβάκη να επιδείξει μοναδική μεγαλοψυχία και καλοσύνη προς τους "χαρακτηρισμένους" συναδέλφους του Αξιωματικούς και Υπαξιωματικούς, αλλά και προς το κοινωνικό σύνολο αποκαθιστώντας αδικίες και διωχθέντες, ιδιαίτερα δε όταν τέθηκε επικεφαλής της Γενικής Διεύθυνσης Ασφαλείας του ΓΕΑ και της ΥΠΑ, στην ποιο κρίσιμη στιγμή της Πολεμικής και Πολιτικής Αεροπορίας.

Η στάση του αυτή σε μία περίοδο ιδιαίτερα ταραγμένη, η ικανότητα του να μπορεί με ψυχραιμία, οξυδέρκεια και δικαιοσύνη, να διακρίνει τις ψευδείς καταγγελίες και να εξισορροπεί το κλίμα στις τάξεις των στελεχών, είναι προσόντα πολύ σπάνια και εμφανίζονται σε χαρισματικές φυσιογνωμίες.

Σημαντική επίσης υπήρξε η δράση του Πτεράρχου Κων/νου Δαβάκη και κατά την διάρκεια του αγώνα κατά των συμμοριτών όταν με την ιδιότητά του, ως Υποδιοικητής και παράλληλα Διευθυντής Α2 και Διοικητής του ΕΚΑΠΙ, της Αεροπορικής Βάσης Ελευσίνας, σε συνεργασία με τον αείμνηστο, τότε Συνταγματάρχη Στυλ. Ταλουβάρη, διενήργησαν τις εκκαθαριστικές Επιχειρήσεις στο Λεκανοπέδιο Αττικής. Από τις ίδιες θέσεις σε κρίσιμες φάσεις του αντισυμμοριακού αγώνα έλαβε μέρος σε όλες σχεδόν τις Αεροπορικές Επιχειρήσεις βομβαρδίζοντας ο ίδιος καθημερινά, σχεδόν με το πρώτο φως της ημέρας τις εχθρικές θέσεις και στη συνέχεια ασκούσε τα καθήκοντά του στη Βάση, αφού γι' αυτόν είχε ήδη ξεκινήσει η μεγάλη αναμορφωτική προσπάθεια. Υπήρξε ένας από τους συντελεστές των μεγάλων νικών των Εθνικών μας Δυνάμεων στο Γράμμο και στο Βίτσι.

Η συνεργασία μου με τον Πτέραρχο Κ. Δαβάκη, με έπεισε ότι επρόκειτο για άνθρωπο με πλούτο συναισθημάτων και αίσθημα ευθύνης. Η καθημερινή του παρουσία στην Υπηρεσία υπήρξε υποδειγματική. Ασκούσε Διοίκηση δια του παραδείγματος. Ήταν πάντοτε κοντά στους υφισταμένους του, τους οποίους περιέβαλε με πατρική στοργή.

Η απόσταση του χρόνου από τα γεγονότα, με βοηθά να εκτιμήσω τις πραγματικές διαστάσεις, το κλίμα εμπιστοσύνης που δημιουργούσε σε όλα τα κλιμάκια Διοίκησης, που τόσο αποφασιστικά συνέλαβε στην προσπάθεια αναμόρφωσης και εκσυγχρονισμού της Πολεμικής Αεροπορίας, της οποίας υπήρξε ένας από τους κύριους συντελεστές. Το ίδιο συνέβη και με την Πολιτική Αεροπορία που σαν Διοικητής του Κρατικού Αερολιμένα Ελληνικού, κατόρθωσε σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα να τον εκσυγχρονίσει και να τον φέρει στα Ευρωπαϊκά επίπεδα. Το Σχέδιο μάλιστα Πυρασφάλειας που μελέτησε και εφήρμοσε υπήρξε πρότυπο και ζητήθηκε για εφαρμογή από πολλούς Ευρωπαϊκούς Αερολιμένες. Για το μικρό δε διάστημα που διετέλεσε Αρχηγός της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, κατάφερε και προσέλκυσε στην Αθήνα πολλές ξένες Αεροπορικές Εταιρίες επιτυγχάνοντας έτσι εισροή συναλλάγματος, βοηθήσας στην Οικονομική Ανάπτυξή της. Αξιοσημείωτη είναι η επί των ημερών του Λειτουργία και Οργάνωση, πολλών νέων Αεροδρομίων στην Περιφέρεια επ' ωφελεία της Πολιτικής Αεροπορίας και κατ' επέκταση σε έκτακτες περιπτώσεις και της Πολεμικής Αεροπορίας.

Στις Δίκες των Αεροπόρων το 1952 κατέθεσε ως μάρτυρας υπέρ του τότε κρατούμενου Σμήναρχου (Ι) Κων/νου Κωνιωτάκη. Εξ' αιτίας αυτής

του της κατάθεσης ο Κ. Κωνιωτάκης αθώθηκε και συνέχισε την σταδιοδρομία του φθάσας μέχρι τον βαθμό του Αντιπτεράρχου Υπαρχηγού ΓΕΑ, ενώ σε αντίθετη περίπτωση ο έντιμος αυτός Αξιωματικός θα είχε αποταχθεί από τότε ...

Η ειλικρίνεια, η εντιμότητα, η γενναιοψυχία που τον διακρίνουν, ήταν οι λόγοι που επελέγη στις δύσκολες εποχές για την Αεροπορία, από τον Υπουργό Αεροπορίας Σέργιο Γυαλίστρα και από τον Αρχηγό ΓΕΑ Πτέραρχο Εμμ. Κελαϊδή, ως Γενικός Διευθυντής της Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ και ΥΠΑ, θέση που θεσμοθετήθηκε ειδικά γι' αυτόν, υπαγόμενος αποκλειστικά και μόνο στους εκάστοτε Αρχηγούς ΓΕΑ και Υπουργούς, θέση ισότιμη με του Υπαρχηγού ΓΕΑ και των Αρχηγών Αρχηγείων, με ευρύτατες αρμοδιότητες χωρίς όρια και φραγμούς. Με τον τρόπο αυτό κατάφερε και αντιμετώπισε με ιδιαίτερη επιτυχία όλες τις αντίξοες καταστάσεις της εποχής. Η θέση αυτή καταργήθηκε αμέσως μετά την αποχώρηση του Πτεράρχου Δαβάκη.

Αξιολογότετη και διορατική υπήρξε η συνεισφορά του και στο Κρατικό Εργοστάσιο Αεροπλάνων (ΚΕΑ) όπου από τις θέσεις του Διοικητικού της Αεροπορικής Βάσης Φαλήρου, που τότε υπήγετο το ΚΕΑ αλλά και του Αρχηγού Β' Κλάδου ΓΕΑ και Γεν. Διευθυντού Ασφαλείας ΓΕΑ, κατέβαλε μεγάλη και αποφασιστική προσπάθεια για την ανάπτυξή του, έτσι ώστε να αποτελέσει Κλάδο μίας σύγχρονης και δυναμικής Πολεμικής Βιομηχανίας, παράλληλα δε, διόρισε κατά καιρούς, εκατοντάδες εργαζόμενους, σώζοντας οικογένειες κατά τις δύσκολες στιγμές της πείνας και της μιζέριας. Εκεί όμως που καταξιώθηκε και χαρακτηρίστηκε ως αξιωματικός διεθνούς φήμης, υπήρξε η περίοδος (1957-1959) όπου διετέλεσε Εθνικός Στρατιωτικός Αντιπρόσωπος στο ΝΑΤΟ/SHAPE στο Παρίσι, όπου ο τότε Αρχηγός του ΝΑΤΟ Αμερικανός Πτέραρχος Λώρις Νόρσταντ, παρουσία του τότε Πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή, του ΥΕΘΑ Αρ. Πρωτοπαπαδάκη και του τότε Αρχηγού ΓΕΕΘΑ Στρατηγού Κων/νου Δόβα σε εκφωνηθέν λόγο του μεταξύ των άλλων είπε "... πρέπει να είσθε ιδιαίτερα υπερήφανοι, γιατί στις τάξεις των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων υπηρετεί ένας ήρωας. Ο εξαίρετος, ικανός, σπουδαίος αλλά συνάμα και σεμνός άνθρωπος και Αξιωματικός, ο συνεργάτης μου στο SHAPE και φίλος μου Κων/νος Δαβάκης. Είναι δε τόσο σπουδαίος που ουδέποτε σπουδαιολόγησε τον εαυτόν του ..."

Χαρακτηριστικές είναι και οι απόψεις των λαμπρών πτεράρχων που άφησαν εποχή στην Πολεμική Αεροπορία.

Ο Πτέραρχος Κ.Κωνιωτάκης ως Υπαρχηγός ΓΕΑ συνεχώς του έλεγε: "όλο Νόμους και εισηγήσεις για εξυπηρετήσεις και αποκαταστάσεις Αξιωματικών και Υπαξιωματικών προωθείς. Μόνο για τον εαυτόν σου δεν ενδιαφέρεσαι. Κάποτε θα μετανιώσεις και θα με θυμηθείς, αλλά θα είναι αργά."

Ο Πτέραρχος Κ. Εξαρχάκος κατά την διάρκεια συνεδρίασης του Ανώτατου Συμβουλίου Αέρος (ΑΣΑ) απαντώντας στον Αρχηγό Αεροπορίας Πτέραρχο Κ. Μαργαρίτη δήλωσε: "... Χάρη στον Κώστα Δαβάκη και τους αγώνες του υπάρχει ανεξάρτητη Αεροπορία σήμερα και καρτέκλες για να καθόμαστε όλοι εμείς..." υπονοώντας τις ανώτατες θέσεις στη ιεραρχία της Αεροπορίας.

Ο Κ. Μαργαρίτης, ως Αρχηγός ΓΕΑ, αποχαιρετώντας τον Κ. Δαβάκη, παρουσία του Δ. Θεοδοσιάδη Υπαρχηγού ΓΕΑ, του Υπασπιστού του Α/ΓΕΑ Αντισμήναρχου Μιχ. Τσίγκρη, του Αρχηγού 28ΑΤΑ Υποπτέραρχου Γ. Αντωνάκου του Επιτελάρχη 31 ΑΑΕ Ταξίαρχου Δημοσθένη Καρακίτσου είπε: "...Εγκαταλείπεις Κώστα την ΕΒΑ που τόσο πολύ αγάπησες. Τα μηνύματα όμως που έρχονται μας διαβεβαιώνουν ότι αγαπήθηκες τόσο πολύ από το κόσμο της Αεροπορίας όσο κανένας από εμάς. Βαρειά συγκίνηση και λύπη, μας διακατέχουν από την ξαφνική σου αυτή παραίτηση. Οι προσπάθειες μου να σε μεταπείσω κατέστησαν αδύνατες. Οι εξηγήσεις όμως που μου έδωσες με έπεισαν. Οι λόγοι είναι ισχυροί αλλά εγώ παρ' όλο που είμαι Αρχηγός αισθάνομαι αδύναμος για να επέμβω. Υπήρξες άριστος σε όλα, αλλά προ πάντων αληθινός και ανθρώπινος. Πλησίασες και βοήθησες όσο κανείς μας, ολόκληρο το Στρατιωτικό και Πολιτικό Προσωπικό της Αεροπορίας. Αισθάνομαι ιδιαίτερα υπερήφανος και ευτυχής διότι υπήρξες στενότερος συνεργάτης και ειλικρινής φίλος μου. Ηδη εισηγήθηκα στο ΣΑΓΕ και τον Υπουργό την απονομή σε σένα του τίτλου του Επίτιμου Γενικού Διευθυντού της Ανεξάρτητης Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ και παράλληλα την κατάργησή της. Υπήρξες ο πρώτος και ο τελευταίος Διευθυντής της. Οι αρμοδιότητες της ήδη έχουν κατανεμηθεί σε σχετικές Διευθύνσεις και Κλάδους του ΓΕΑ ως και στα Αρχηγεία της Αεροπορίας, την ΥΠΑ και την ΚΥΠ.

Κατά την διάρκεια της επτάχρονης διακυβέρνησης της Χώρας από τους Συνταγματάρχες και συγκεκριμένα στις 13/12/1967, μετά την αποτυχία της Κίνησης του τότε Βασιλέα Κων/νου, του προτάθηκε μέσω εμού από τους τότε ισχυρούς Γεώργιο Παπαδόπουλο, Πρωθυπουργό

και Οδυσσέα Αγγελή, Στρατηγό Αρχηγό ΓΕΣ και μετά Ενόπλων Δυνάμεων να ανακληθεί στην ενεργό υπηρεσία και να αναλάβει Αρχηγός της Πολεμικής ή της Πολιτικής Αεροπορίας ή Αρχηγός Εσωτερικής Ασφάλειας, θέση που θα ιδρύετο ειδικά γι' αυτόν και που θα υπήγοντο όλες οι Υπηρεσίες, Διευθύνσεις και Διοικήσεις Ασφαλείας της Χώρας. Η απάντηση του ήταν ότι για να αναλάβει θα έπρεπε:

α) να επαναληφθούν οι κρίσεις Αξιωματικών Δεκεμβρίου 1966 και οι πρόσφατες του 1967, έτσι ώστε να μπορέσει να αποκαταστήσει αδικίες που κατά την γνώμη του έγιναν

β) να μην αποστρατευτούν οι συμμετάσχοντες Διοικητές Πτερύγων και Μοιρών στη Βασιλική Κίνηση.

γ) Να παραμείνει Αρχηγός 28 ΑΤΑ ο Υποπτέραρχος Ι. Αναγνωστόπουλος

δ) να συμπεριφερθούν άψογα στους Πτεράρχους Γ. Αντωνάκο και Π. Μητσάκο

ε) να μην υπεισέρχονται οι διάφοροι παράγοντες της Στρατιωτικής Κυβέρνησης στα καθήκοντά του και στις αποφάσεις του.

στ) να ορισθεί ημερομηνία διεξαγωγής βουλευτικών εκλογών και επαναφοράς του δημοκρατικού καθεστώτος στην χώρα.

ζ) Να του επιτραπεί να μεταβεί στην Ρώμη και να επανέλθει με τον Βασιλέα Κωσταντίνο

η) Μέχρι την ημερομηνία διενέργειας βουλευτικών εκλογών να ορισθεί από τον Βασιλέα, Πολιτικό πρόσωπο ως πρωθυπουργός ο οποίος θα διεξάγει και τις εκλογές.

Αυτά δεν έγιναν δεκτά από τους Παπαδόπουλο και Αγγελή, ο τελευταίος όμως τηλεφωνικά του ζήτησε να ανασκευάσει τις απόψεις του και να αναλάβει χωρίς τους παραπάνω όρους. Έτσι ματαιώθηκε η ανάκληση του, αλλά κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια για την αποφυγή αδικιών και αντιποίνων.

Πολλές επίσης ήταν οι φορές που του προτάθηκε να επιλέξει μεταξύ των Υπουργείων Συγκοινωνιών, Εθνικής Άμυνας, ή Δημόσιας Τάξης, αναλαμβάνοντας Υπουργός, αλλά αρνήθηκε σε όλες τις περιπτώσεις. Σε δύο δε κοινωνικές συναντήσεις του με τον Γεώργιο Παπαδόπουλο, σε εορταστικές εκδηλώσεις στην Σχολή Ικάρων το 1971 και το 1973 παρουσία του Αρχηγού Ενόπλων Δυνάμεων Οδυσσέα Αγγελή, (την δεύτερη φορά ήταν Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας), του Υφυπουργού Εσωτερικών Στ. Σκανδάλη, του Αρχηγού Αεροπορίας Αντιπτεράρχου Δημ.

Κωστάκου, του Αρχηγού 31ης Διοίκησης Αεροπορικής Εκπαίδευσης Υποπτεράρχου Εδμόνδου Λάιτμερ, του Διοικητού Σχολής Ικάρων, Ταξίαρχου Σπ. Αλευρά, των Στρατηγών, Β. Τσούμπα και Δημ. Ζαγοριανάκου, του Προέδρου του Μετοχικού Ταμείου Αεροπορίας Πτέραρχου Επαμ. Πλούμπη, διημείφθησαν τα κάτωθι εν μέσω των έκπληκτων, έντρομων και άφωνων παρευρισκομένων.

1971

Γ. Παπαδόπουλος: Πως βλέπετε την κατάσταση κύριε πτέραρχε;

Κ. Δαβάκης: Το 1967 που έκανες την επανάσταση, η πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού σε δέχθηκε με ανακούφιση. Σήμερα το 95% του Ελληνικού Λαού σε μισεί. Το καζάνι βράζει. Πρόσεχε, γιατί η ιστορία έχει αποδείξει ότι οι Βασιλιάδες και οι Πολιτικοί σκοτώνουνε. Αν εσύ την γλιτώσεις και δεν σε σκοτώσουν, να είσαι βέβαιος ότι θα σε ξεφτιλίσουν και θα σε σέρνουν από δικαστήριο σε δικαστήριο και από φυλακή σε φυλακή. Εκείνο που σου συνιστώ είναι να τα μαζέψεις και να φύγεις όσο είναι καιρός. Βρες τρόπο και φύγε, εάν θέλεις να την γλιτώσεις.

Γ. Παπ.: Σας ξανακαλώ να με βοηθήσετε.

Κ.Δ.: Νομίζω ότι αυτά έχουν ξεκαθαριστεί από την αρχή. Δεν έχω καμία θέση σε μία τέτοια κατάσταση, με τέτοιους μάλιστα ανίκανους συνεργάτες που επιλέγεις να έχεις δίπλα σου. Συμμετέχοντας, αισθάνομαι ότι παρανομώ και εγώ δεν έχω παρανομήσει ποτέ στη ζωή μου, ούτε έχω προδώσει τις ιδέες και τα πιστεύω μου.

8/11/1973

Γ.Π.: Τι κάνετε κύριε Δαβάκη;

Κ.Δ.: Συγχαρητήρια για την Δημοκρατία σου! (ειρωνικά)

Γ.Π.: Με κοροϊδεύετε; Τώρα αρχίζει ο Γολγοθάς μου.

Κ.Δ.: Σε είχα προειδοποιήσει παλαιότερα. Τώρα είναι πολύ αργά. Οι εξελίξεις και τα γεγονότα σε ξεπερνούν. Όσο για σένα Στρατηγέ (προς Οδ. Αγγελή) εγκληματήσες κατά του εαυτού σου, γενόμενος Αντιπρόεδρος Δημοκρατίας. Δεν είχες καμία δουλεία εσύ να γίνεις Πολιτικός. Εσύ υπήρξες άριστος Στρατιώτης.

Οδ. Αγγελής: Εχεις δίκιο, αλλά έπρεπε να βοηθήσω τον Πρόεδρο, τώρα που βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση.

Σημαντικότερος υπήρξε ο ρόλος του Κ. Δαβάκη στον εκσυγχρονισμό της Αεροπορίας και την εξέλιξη του προσωπικού της. Από τις θέσεις

του Υπασπιστή των Υπουργών Π. Μαυρομιχάλη, Αρ. Πρωτοπαπαδάκη, Θεμ. Τσάτσου και Παν Κανελλόπουλου - τους οποίους καταλυτικά επηρέαζε- εξυπηρετούσε και διαφύλαττε τα συμφέροντα, την ανεξαρτησία και την αυτονομία της Πολεμικής Αεροπορίας. Η σημαντική δε προσφορά του προς τον Θρόνο κατά το Δημοψήφισμα του 1946 τον έφεραν πολύ κοντά στον επανελθόντα Βασιλέα Γεώργιο Β', και τον τότε Διάδοχο Παύλο (Με τον Παύλο αρχίζει η γνωριμία τους από το 1936 που εκπαιδεύοντο ως Χειριστές μαζί και συνεχίσθηκε στη Μέση Ανατολή, θεμελιώνοντας έτσι δεσμούς φιλίας και εκτίμησης.

Οι φιλίες αυτές, τις οποίες ουδέποτε εκμεταλεύτηκε, για ίδιον όφελος, σε συνδυασμό με τις σπάνιες αρετές και ικανότητες του και τον ισχυρό και έντιμο χαρακτήρα του, του επέτρεπαν πάντοτε να έχει άποψη για όλα τα θέματα που αφορούσαν την Αεροπορία.

Χαρακτηριστικό είναι το επεισόδιο με τον διαβόητο Βρετανό Σύμβουλο Στρατηγό Ρόλιγκς, που ως Διοικητής της Αεροπορικής Βάσης Φαλήρου και της Ελληνικής Αεροπορικής Αστυνομίας, αυτόν και τους συνοδούς του, τους πέταξε "κλωτσηδόν" έξω από την Βάση, γιατί τόλμησε να θίξει την υπόληψη υφισταμένων του, παρατηρώντας τον και κουνώντας του τον δείκτη του δεξιού χεριού του!

Αργότερα μαζί με τους διαπρεπείς Πτεράρχους Ηλ. Κουτσούκο, Επαμ. Πλούμπη, Γεωργ. Αντωνάκο, Κ. Εξαρχάκο και Κ. Κωνιωτάκη, συνετέλεσαν και πρωταγωνίστησαν στο να τον εκδιώξει από την Ελλάδα, κακήν κακώς ο τότε Αρχηγός Εμμ. Κελαϊδής, με την ευκαιρία της επιμονής του Ρόλιγκς ότι η Χώρα μας έπρεπε να διατηρήσει ελικοφόρα αεροσκάφη, ενώ ήδη η Τουρκία είχε εφοδιαστεί με τζετ.

Η ευθύτητα, ειλικρίνεια, ακεραιότητα, εντιμότητα, αλλά και οι ικανότητες του Πτεράρχου ήταν μερικά από τα στοιχεία που τον ήθελαν για συνεργάτη τους οι ισχυροί της τότε εποχής. Δεν είναι τυχαίο ότι τον περιέβαλαν με την εμπιστοσύνη τους, την φιλία τους, την εκτίμησή τους, επιζητώντας την συνεργασία και την υποστήριξή του οι, Βασιλεύς Παύλος, Κ. Καραμανλής, Π. Βαρδινογιάννης, Γ. Γρίβας-Διγενής, Παν. Κανελλόπουλος, Γ. Βογιατζής, Ι. Ψαρέας, Κ. Μανιαδάκης, Θεμ. Κετσέας, Γ. Ανδριανόπουλος, Σπ. Μαρκεζίνης, Παν. Πιπινέλης, Σπ. Θεοτόκης, Ιωάν. Πιτσίκας, Στ. Πολυζωγόπουλος, Άγγελος Έβερτ, Π. Μαυρομιχάλης, Αρ. Πρωτοπαπαδάκης, Γ. Θεμελής, Λ. Ευταξίας, Γ. Γραφάκος, Κων. Παπακωσταντίνου, Δ. Βουρδούμπας Εμμ. Κελαϊδής, Κ. Δόβας, Στυλ. Ταβουλάρης κ.α. όλοι τους αδιαμφισβήτητες προσωπικότητες

που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην Ελληνική Ανάπτυξη και Αναδημιουργία.

Επίσης υπήρξε προσωπικός φίλος και συνεργάτης του Αμερικανού Πτέραρχου Λ. Νόρσταντ, πρώην Αρχηγού του ΝΑΤΟ, του Προέδρου της Αιγύπτου Γκαμάλ Αμπντέλ Νάσερ, του οποίου διετέλεσε άμισθος Σύμβουλος Ασφαλείας, μετά την αποστρατεία του (με έγκριση της Ελληνικής Κυβέρνησης). Ο Νάσερ μάλιστα κατά την επίσημη επίσκεψή του στην Αθήνα, το 1960, ζήτησε από την Ελληνική Κυβέρνηση την εποπτεία της ασφάλειάς του, κατά την διάρκεια της προετοιμασίας της υποδοχής του και κατά την διάρκεια της παραμονής του στην Αθήνα, να την αναλάβει ο Κ. Δαβάκης, τότε Γενικός Διευθυντής Ασφαλείας ΓΕΑ και της ΥΠΑ.

Οι νόμοι και τα νομοθετικά διατάγματα που προήλθαν από τις εισηγήσεις του Κ. Δαβάκη, κατοχύρωσαν το προσωπικό και τις ειδικότητες της Αεροπορίας, αναβαθμίζοντας την δομή και τις λειτουργίες της.

Αναβάθμισε ακόμη και το επίπεδο διαβίωσης και εκπαίδευσης των μαθητών των Σχολών Αεροπορίας, με αποκορύφωμα τη κατάργηση της περίφημης νίλας (καψόνι).

Νομίζω ότι πρόωρη αποστρατεία του υπήρξε δυστύχημα για την Αεροπορία. Ήταν όμως αναπόφευκτη. Σειρά γεγονότων τον ανάγκασε να βρεθεί εκτός στρατεύματος.

Συγκεκριμένα, διαφώνησε επίσημα με με την υπογραφή των Συνθηκών Λονδίνου και Ζυρίχης. Συνθήκες που ενταφίασαν την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Θεωρήθηκε ξαφνικά μειονέκτημα η στενή του συνεργασία, με τον Αρχηγό της ΕΟΚΑ Στρατηγό Γ. Γρίβα - Διγενή.

Εκδιώχθηκε τότε από το Όπλο ο Αντιπτέραρχος Κ. Κωνιωτάκης υπέρ του οποίου είχε καταθέσει, ως μάρτυρας στις Δίκες της Αεροπορίας και λόγω του ότι πολιτεύθηκε με την Ένωση Κέντρου, αναβίωσαν οι παλιές έχθρες και άρχισαν οι διωγμοί των φίλων και συμπαραστατών του.

Θεωρήθηκε ότι δραστηριοποιείτο έντονα για τον εντοπισμό και την παρεμπόδιση της δράσης των υποψηφίων ακόμη συντελεστών της 21/04/1967 κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, πράγμα που ενοχλούσε την τότε "νεοϊδεατική" ηγεσία του Στρατού Ξηράς που ήλεγχε, όλες τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Μετά την αποστρατεία του, εκλέχθηκε παμψηφεί από τις Παραγωγικές Τάξεις της Χώρας, Πρόεδρος του Οικονομικού, Αναπτυξιακού και

Εκπαιδευτικού Οργανισμού ΣΕΠΕΟ (Συντονιστική Επιτροπή Προβολής Ελληνικής Οικονομίας). οπότε και συνεργαστήκαμε στενά, μετεκπαιδεύοντας χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση της Αεροπορίας, πολλούς Αξιωματικούς σε θέματα Διεθνούς Δικαίου, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, Οργάνωσης - Διοίκησης κλπ.

Κλείνοντας, πρέπει να τονίσω ότι ο Πτέραρχος Κωνσταντίνος Δαβάκης θα πρέπει να παραμείνει στην Ιστορία, ως ένας έντιμος, λαμπρός ακέραιος και γενναίοψυχος Αξιωματικός, εκλεκτός συνάδελφος, γενναίος μαχητής και αθεράπευτος εθελοντής θυσίας.
